

ALUNDAVISAN

Gammalvets

Uppländsk folkmelodi.

Gos - sen min bor i A - lun - da by,
A - lo, A - lun - da, A - lun - da - lej! Ö - gon har han blå som
him - lens kla - ra sky. A - lun - da - lun - da A - lo!

Går med sin lie lätt som en vind,
Alo, Alunda, Alunda lej!
Lite bränd av sol'n men frisk och röd om kind.
Alundalunda Alo!

Nyss red han sina hästar i vall.
Aldrig såg jag fåle bättre sköet på stall.

Pingstdan om kvällen kom han till mig.
»Rosa lilla, hör, vad jag vill säga dig!»

»Rosa, min Rosa, älskar du mig?»
Å nej! Alunda, Alundalej.
»Du får nog en annan, tag din korg och tigl!»

Kom så till mig en midsommarkväll.
Gick med mig i dansen, lätt och vig och snäll.

»Rosa!» han sade, »skall jag dö av sorg?»
Å nej! Alunda, Alundalej!
»Här har du min hand, jag tar igen min korg.»
Alundalunda, Alo.

Uppt. A. A. Afzelius